

[Poul Claussen.]

og man vil vedblivende være nødt til at tage disse hospitalers undervisningsmuligheder til hjælp på disse områder.

Endelig skulle rigshospitalet være et hospital, der gav de ansatte videnskabsmænd muligheder for forskningsarbejde på deres særlige områder, og vi skylder disse mænd og kvinder at skaffe dem de bedst mulige arbejdsvilkår, indrette hospitalet bedst muligt, således som tiden kræver det, hvad det i den tid, der er tilbagelagt, i høj grad har skortet på.

Mit parti finder, at dette er en betydelig investering, men vi finder den rimelig, og vi vil gerne i udvalget arbejde med på den endelige udformning og også søge lovforslaget fremmest hurtigst muligt. En udvidelse af rigshospitalet medfører naturligvis en forøgelse af de årlige driftsomkostninger. I bemærkningerne til lovforslaget regnes der med en udgiftsforøgelse fra ca. 33 mill. kr. årlig til ca. 40 mill. kr. årlig, hvilket efter min mening ikke virker afskrækkende.

Jeg vil gerne, idet jeg tilsiger vor medvirken til gennemførelsen af dette lovforslag og denne plan, slutte med at sige, at byggeudvalget for dette hospital, som blev nedsat i forsommeren 1956, allerede i eftersommeren 1957 afgav en motiveret indstilling til det høje ministerium. Det er den, der er grundlaget for det foreliggende lovforslag. Som medlem af dette byggeudvalg, men som en af de politiske repræsentanter, der ikke har haft noget at gøre med det egentlige arbejde, kan jeg ikke undlade at sige, at det er et fremragende arbejde, der er gjort af byggeudvalget inden for et tidsrum af knap halvandet år.

Lannung: Jeg tiltræder på mit partis vegne gerne det foreliggende lovforslag. Vi deler de synspunkter, som er fremført i den højtærede undervisningsministers fremsættelsestale og i bemærkningerne til lovforslaget. Vi finder, at det er bydende nødvendigt at udvide og ombygge rigshospitalet, og vi kan i princippet acceptere den skitserede plan.

Rigshospitalet er på mange områder og specielt for det vigtige centralkompleks vedkommende allerede så utidssvarende og utilstrækkeligt, at det er helt nødvendigt

at gå til en gennemgribende fornyelse. Hertil kommer, at en stadig mere og mere udtalt pladsmangel gør en udvidelse nødvendig, efter min opfattelse dog særligt for specialafdelingernes vedkommende. Der er derfor brug dels for en større nybygning, dels for en modernisering og udvidelse af de bygninger, der bliver bestående. Vi er i virkeligheden kommet i den situation, at dette hospital, der, som navnet indebærer, er hele rigets hospital, er dårligere udrustet end mange af de nye amtssygehuse landet over, der jo har været inde i en imponerende udvikling, som vækker beundring hos sagkyndige verden over. At der nu må gøres noget for rigshospitalet, vil der vist, hvis man sætter sig nærmere ind i sagen, være enighed om fra alle sider. Men det bør samtidig understreges, at rigshospitalet i sin egenskab af universitetshospital foruden patientbehandlingen har videnskabelig forskning og undervisning som sine vigtige opgaver, hvad der jo også er nævnt.

Af disse hovedgrunde og af andre, som der er redegjort nærmere for i de meget udførlige bemærkninger, og fordi rigshospitalet stadig træks udbygningen af sygehusvæsenet i øvrigt har en vigtig funktion netop som rigshospital, der søges af patienter fra hele Danmark, især hvor det drejer sig om særlige tilfælde, specialtilfælde i aller-egentligste forstand, er en modernisering som den, lovforslaget tager sigte på, efter vor opfattelse ubetinget nødvendig. Det vil dog efter min mening være tilrådeligt ikke at gøre de almindelige medicinske og kirurgiske afdelinger eller andre almene afdelinger for store, ikke større end netop nødvendigt af undervisningsmæssige hensyn. Efter den udmærkede centralsygehusordning, der er opbygget under vor meget kompetente sundhedsstyrelses auspicer, kan det komme til at knibe, tror jeg, med belægningen på de almindelige afdelinger. Men eventuelt bør der også her af undervisningsmæssige hensyn søges gennemført en fast aftale med Københavns kommune og måske et samarbejde på dette felt i øvrigt.

Derimod skønner jeg som sagt, at især en udvidelse af de særlige specialafdelinger er meget ønskelig og påkrævet.

Rigshospitalets lægestab og sygeplejersker fortjener også efter min opfattelse stor anerkendelse.